

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 19. maj 2005 (24.05)
(OR. en)**

**8842/1/05
REV 1**

LIMITE

**COPEN 89
EJN 32
EUROJUST 32
CATS 27**

NOTE

fra: formandskabet

til: Coreper/Rådet

Tidl. dok. nr.: 6815/05 COPEN 42 + ADD 1; 7751/05 COPEN 65 EJN 22 EUROJUST 22 +
ADD 1 + ADD 2 REV 1 + 8569/05 COPEN 82 EJN 27 EUROJUST 27
CATS 26

Vedr.: Politisk orienterende debat om spørgsmål i forbindelse med Kommissionens rapport af
23. februar 2005 på grundlag af dens evaluering af den europæiske arrestordre og
procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne samt senere kommentarer fra
medlemsstaterne

1. På samlingen i Rådet den 24. februar 2005 fandt der en orienterende drøftelse sted om opfølgningen af Kommissionens rapporter om medlemsstaternes gennemførelse af instrumenter vedtaget på grundlag af afsnit VI i TEU. Som konklusion blev det fastslået, at de mere politisk vigtige rapporter (hvilke beslattes fra sag til sag) bør forelægges Rådet med henblik på politisk drøftelse.
2. Dette dokument er den første udmøntning af Rådets anmodning om, at spørgsmål tages op til overvejelse på denne måde. Det opstiller en række spørgsmål af politisk betydning, der er blevet indkredset under gennemgangen af medlemsstaternes lovgivningsinitiativer i forbindelse med deres gennemførelse af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, og under de med denne gennemgang forbundne drøftelser.

3. Kommissionens rapport¹ underbygger den almindelige opfattelse, at gennemførelsen af dette første instrument baseret på gensidig anerkendelse i praksis har været en klar succes. Det nævnes som eksempel i rapporten, at uden at den anklagedes grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, er den gennemsnitlige tid i forbindelse med overgivelser faldet fra 9 måneder under den tidligere udleveringsordning til bare 43 dage på nuværende tidspunkt (og kun 13 dage i gennemsnit i de tilfælde, hvor der er tale om samtykke til overgivelse). Dette er i sig selv af stor betydning for retsplejen og for ofrene for forbrydelser generelt. Kommissionen bemærker også, at der er udstedt mere end 2 600 arrestordrer på tidspunktet for rapportens udarbejdelse, hvilket viser instrumentets store praktiske betydning.
4. På nuværende tidspunkt har alle medlemsstater gennemført rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, og Kommissionen vil på et senere tidspunkt forelægge endnu en rapport om den seneste gennemførelse.
5. Uanset denne succes kunne ministrene ønske at drøfte nogle af de spørgsmål, som Kommissionen har rejst i sin rapport, med henblik på at give en politisk respons og indlede fælles overvejelser om visse spørgsmål.

A. Yderligere grunde til afslag baseret på grundlæggende rettigheder

- Kommissionens konklusioner - Gennemførelseslovgivningen vedrørende artikel 1, stk. 3, (grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper) og betragtning 12 og 13 (diskrimination) varierer for så vidt angår indholdet. En række medlemsstater har anlagt den holdning, at disse principper (under alle omstændigheder anerkendt i artikel 6 i TEU) er uafhængige af rammeafgørelsen, og at det ikke var nødvendigt at henvise specifikt til dem. Andre har helt eller delvis gennemført artikel 1, stk. 3, og/eller betragtning 12 og 13 og/eller henvist til den europæiske menneskerettighedskonvention.

¹ 6815/05 COPEN 42.

- Medlemsstaternes kommentarer - Nogle medlemsstater har givet udtryk for det synspunkt, at eftersom artikel 1, stk. 3, skal betragtes som basis for afslag med begrundelse i anerkendte grundlæggende principper, kan gennemførelsen af sådanne rettigheder ikke være uforenelig med rammeafgørelsen. Andre har bemærket, at betragtningerne ikke vil kunne anvendes af den judicielle myndighed til at vurdere rammeafgørelsen, når der skal træffes afgørelse om fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, og fandt derfor, at der var mening i at gennemføre dem.
- Punkter, som ministrene måtte ønske at tage en politisk orienterende debat om

Det erkendes, at medlemsstaterne og de judicielle myndigheder har pligt til at respektere de grundlæggende rettigheder, men man kan eventuelt på nuværende tidspunkt sætte spørgsmålstegn ved, om den måde, hvorpå disse afslagsgrunde er kommet til udtryk i national lovgivning, er mere vidtgående end påtænkt i rammeafgørelsen. Det står naturligvis klart, at dommeren i den fuldbyrdende stat har pligt til at afslå at anerkende og fuldbyrde en europæisk arrestordre, der - umiddelbart - krænker grundlæggende rettigheder, men det var ikke desto mindre EU-lovgiverens hensigt, baseret på princippet om medlemsstaternes gensidige tillid til hinandens retssystemer, at koncentrere domstolsprøvelsen i den udstedende stat. Endvidere kunne en uensartet gennemførelse af rammeafgørelsen på dette punkt medføre forskelsbehandling af de personer, der anholdes på grundlag af en europæisk arrestordre, alt efter om dommeren i den fuldbyrdende stat skal prøve, om den europæiske arrestordre er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder eller ej. Desuden kunne en sådan prøvelse stride imod princippet om gensidig anerkendelse.

B. Yderligere grunde til afslag baseret på politiske motiver

- Kommissions konklusioner - Ved gennemførelsen af de obligatoriske grunde, der udtrykkeligt er fastlagt i artikel 3, er der blevet indført yderligere grunde som basis for afslag på overgivelse, nemlig: 1) hvis den europæiske arrestordre er udstedt på grundlag af politiske motiver, eller 2) hvis der er fare for, at den eftersøgte efter overgivelsen vil blive udsat for politisk motiveret forfølgelse.

- Medlemsstaternes kommentarer - De berørte medlemsstater var af den opfattelse, at de politiske motiver, de havde inkorporeret i lovgivningen, ikke svarer til at tale om politiske forbrydelser som sådan; de sondrede klart mellem de to og mente, at denne tilføjelse var nødvendig for at dække spørgsmål vedrørende politisk diskrimination.
- Punkter, som ministrene måtte ønske at tage en politisk orienterende debat om

Det spørgsmål, der rejser sig i denne forbindelse, er, om en grund til at afslå fuldbyrdelse baseret på politiske motiver for udstedelsen af en europæisk arrestordre vil være mere vidtrækkende end rammeafgørelsen.

C. Udpegelse af Justitsministeriet som fuldbyrdende/udstedende myndighed

- Kommissionens konklusioner - Gennemførelseslovgivning, der udpeger et statsligt organ som kompetent (fuldbyrdende eller udstedende) judiciel myndighed, er ikke i overensstemmelse med ånden i rammeafgørelsen, skønt det ligger inden for dens rammer. Det var ikke hensigten med artikel 6 at tillægge justitsministrene og deres embedsmænd bestemmende myndighed med hensyn til overgivelse. En sådan udpegelse får, selv om den er på linje med national ret, konsekvenser for det princip, som den europæiske arrestordre bygger på, nemlig direkte kontakt mellem de judicielle myndigheder.
- Medlemsstaternes kommentarer - Visse medlemsstater var af den opfattelse, at en sådan udpegelse på grund af ressourcebegrænsninger var fornuftig og faktisk nyttig med henblik på en hurtig behandling af europæiske arrestordrer. Andre mente, at skønt der udtrykkeligt forelå beføjelse til at foretage sådanne udpegelser, og et sådant skridt derfor var korrekt i henhold til rammeafgørelsen, medførte det gennemsigtighedsproblemer, og skridtet var derfor ikke hensigtsmæssigt. På det praktiske plan havde det kunnet konstateres, at visse centrale myndigheder havde indtaget en mere aktiv rolle i fuldbyrdelsesprocessen end blot at bistå ved fremsendelsen og havde afstedkommet anmodninger til den udstedende stat om yderligere oplysninger. Andre medlemsstater bemærkede, at Justitsministeriet i henhold til national ret betragtes som en judiciel myndighed.

- Punkter, som ministrene måtte ønske at tage en politisk orienterende debat om

Det spørgsmål, der rejser sig i denne forbindelse, er, om noget, der ses som et statsligt filter, er foreneligt med bogstavet og ånden i den europæiske arrestordre. Den europæiske arrestordre er tænkt som værende et fuldstændigt judicielt instrument med de garantier for retslig uafhængighed og frihed for politisk indflydelse, som følger deraf.

D. Tidsmæssig anvendelse af rammeafgørelsen

- Kommissionens konklusioner - Visse medlemsstater anvender overgangsbestemmelser i strid med rammeafgørelsen. Der er tale om, at sådanne bestemmelser er blevet anvendt både som fuldbyrdende stat og som udstedende stat, og/eller at den absolutte tidsfrist 7. august 2002 er blevet erstattet med en mere restriktiv dato, nemlig den 1. november 2004, som skæringsdato for, hvilke lovovertrædelser der skal behandles efter den tidligere udleveringsordning.
- Medlemsstaternes kommentarer - Medlemsstater, som har efterkommet rammeafgørelsen, mente, at de i tilfælde, hvor de foreskrevne erklæringer ikke er blevet fremsat eller er blevet fremsat på ukorrekt vis, (bortset fra begrænsede bilaterale tilfælde) ikke vil være i stand til at fuldbyrde anmodninger om udlevering fra medlemsstater, der ikke efterkommer rammeafgørelsen, og de vil heller ikke kunne udstede anmodninger om udlevering i stedet for europæiske arrestordre.
- Punkter, som ministrene måtte ønske at tage en politisk orienterende debat om

Rådet kunne ønske at drøfte, hvordan man løser det problem, at visse medlemsstaters lovgivning er indbyrdes uforenelig, og at visse europæiske arrestordre eller anmodninger om udlevering ikke kan udstedes og ikke kan fuldbyrdes.

E. Andre spørgsmål

Kommissionens supplerende rapport, der omfatter samtlige medlemsstater, afventes. Den praktiske indvirkning af senere gennemførelser kendes ikke. Rådet bør om nødvendigt vende tilbage til dette spørgsmål, når Kommissionens supplerende rapport er blevet fremsendt til Rådet.

6. Forslag:

- *Formandskabet er klar over, at medlemsstaterne stod over for følsomme interne drøftelser i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, og mener, at det er lykkedes medlemsstaterne at gennemføre dette første instrument baseret på gensidig anerkendelse på en vellykket måde. Den europæiske arrestordre har haft en umiddelbar og positiv indvirkning på etableringen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.*
- *Formandskabet foreslår derfor, at Rådet*
 - *noterer sig Kommissionens rapport og medlemsstaternes kommentarer*
 - *drøfter de spørgsmål, der er redegjort for i dette dokument, og udstikker retningslinjer*
 - *noterer sig, at det kan blive nødvendigt at drøfte konklusionerne i Kommissionens supplerende rapport, når den foreligger*
 - *opfordrer Kommissionen til at aflægge yderligere rapport til Rådet inden juni 2006 om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet på grundlag af Rådets retningslinjer med henblik på at fremme deres nationale lovgivningsoverensstemmelse med rammeafgørelsen samt anvendelsen af den europæiske arrestordre. Kommissionen skal ved udarbejdelsen af sin rapport tage hensyn til de oplysninger, som medlemsstaterne fremsender*
 - *giver sin tilslutning til, at der foretages en snarlig praktisk evaluering af anvendelsen af den europæiske arrestordre og tilhørende procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne (f.eks. på grundlag af statistiske oplysninger).*

